

РЕШЕНИЕ

№ 8154

гр. София, 22.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8989** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура” (АПИ) към Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк. Д. Д., срещу решение № 3789 от 08.08.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 7387/2023 г. от Софийския районен съд, 129-и състав. С него на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН е отменен електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН]/31.03.2021 г. на АПИ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата (ЗП), с който на „Толев-транспорт” ЕООД с ЕИК[ЕИК] на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2500 лв. за нарушение по чл.102, ал.2 от ЗДвП във вр. с чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. С жалбата се твърди, че решението е неправилно поради нарушение на ЗДвП. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореният ЕФ да бъде потвърден.

Ответникът – „Толев-транспорт” ЕООД в представен по делото писмен отговор, подаден чрез пълномощника му адв. Н. Г., оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съда да остави в сила обжалваното съдебно решение, както и да

му присъди направените по делото разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Настоящият 14-ти касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 31.03.2021 г. в 10 ч. и 26 мин. пътно превозно средство (ППС), представляващо товарен автомобил МАН ТГЛ 10.180 ББ, с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 10000, брой оси 2, екологична категория Евро 3, без ремарке, се движил в Столична община по път А-6, като при пътния участък на км 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че същото се движи без да е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. Нарушението е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП.

За идентифициране субекта на отговорност, електронната система за събиране на пътни такси генерирала автоматично данни за собственици и притежатели на ППС, вследствие на което било установено, че собственик на заснетото превозно средство е „Толев-транспорт“ ЕООД. Поради това на юридическото лице бил издаден процесният електронен фиш № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП във вр. с чл.10, ал.1, т.2 от ЗП.

С обжалваното решение СРС е отменил оспорения ЕФ. За да постанови този резултат е приел, че е бил нарушен редът за санкциониране на нарушителя. Според съда, за така вмененото на санкционираното дружество нарушение АПИ и по-конкретно Националното ТОЛ управление не разполагало с процесуална възможност да издава електронни фишове и да се отклонява от общия ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на субектите, предвиден в ЗДвП, респективно в ЗАНН – чрез съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. Процедурата за санкциониране на нарушенията по чл.179, ал.3б от ЗДвП била предвидена в чл.189е, ал.1 и сл. от същия закон, като последната повелявала съставянето на актове за установяване на административни нарушения по чл.179, ал.3 – 3в да се осъществява от длъжностните лица на службите за контрол по чл.165, чл.167, ал.3 – 3б и чл.167а, съобразно тяхната компетентност, като ал.12 на същия член предвиждала и издаване на НП от председателя на управителния съвет на АПИ или оправомощени от него длъжностни лица. Отклонението от тази обща и развита в ЗАНН процедура по ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицата било изрично предвидено в закон и само при нарочно очертана ясна възможност за нейното дерогиране било възможно този вид юридическа отговорност да се търси по друг ред, включително и облекчен такъв, чрез издаване на електронен фиш. В случая подобна облекчена процедура била визирана единствено в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, която предвиждала издаването на ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител само при извършено нарушение по

чл.179, ал.3 от ЗДвП, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, но не и за такова по чл.179, ал.3б от ЗДвП.

Така съдът е приел за неправилно ангажирана отговорността на санкционираното лице на основание чл.187а, ал.2, т.3 във вр. с чл.179, ал.3б от ЗДвП.

Обжалваното решение е неправилно.

Настоящата съдебна инстанция намира, че при издаването на електронния фиш АПИ правилно е квалифицирала, както нарушението, така и нормативните основания за налагане на имуществена санкция. Действително, разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП препраща единствено към чл.179, ал.3 от ЗДвП, но при систематичното ѝ тълкуване следва да се приеме, че препращането включва и чл.179, ал.3б от ЗДвП. Това заключение се подкрепя от чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на ЕФ за нарушение по чл.179, ал.3-3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10. Същият извод следва и от чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, който препраща към чл.167а, ал.3 от ЗДвП, който от своя страна също препраща към чл.179, ал.3-3в от ЗДвП. Със същото препращане по отношение издаването на ЕФ е и чл.167а, ал.4 от ЗДвП.

От така изложеното е видна волята на законодателя административнонаказващият орган да може да издава ЕФ и на основание чл.179, ал.3б от ЗДвП, като процедурата за издаване на ЕФ вместо АУАН и НП е просто правна възможност, а не задължение, чието неизпълнение да води до съществено процесуално нарушение и незаконосъобразност на издадения ЕФ. В подкрепа на изложеното говори и въведената нова ал.8 на чл.189ж от ЗДвП (ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 01.08.2023 г.), според която наказателни постановления за административни нарушения по чл.179, ал.3-3в и електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3-3б се връчват от контролните органи по чл.167а на нарушителя лично, срещу подпис или по реда на чл.186а, ал.1, т.2, буква "а", т.3, ал.2, 3, 5 и 6. Макар и неприложима за настоящия казус, тази разпоредба ясно показва волята на законодателя да даде възможност за издаване на ЕФ вместо изпълнение на процедурата по издаване на АУАН и НП.

При тази законодателна уредба не се създава административнонаказателен състав по аналогия, т.е. не се касае за налагане на административно наказание по аналогия, което е в разрез с правните принципи. Наличната в чл.189ж, ал.1 от ЗДвП непълнота касае единствено процесуалните правила, а при приравняването на ЕФ към АУАН и НП по отношение на правното му действие не съществува и риск от ограничаване правото на защита на адресатите на нормата, защото ЕФ се обжалва по същия начин, както едно НП. С оглед гореизложеното, настоящият състав не намира за нарушено правилото на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове, който забранява обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба.

Отделно от това следва да се отбележи, че ЕФ е издаден и при спазване на административнопроизводствените правила, като същият съдържа всички изискуеми реквизити. С него е определена законово фиксирана по размер санкция като на наказаното лице е указана възможността да заплати компенсаторна такса. Нарушението е надлежно установено като е използван регламентираният в специалния закон доказателствен способ за съставяне на доклад от поддържаната от АПИ електронна система за събиране на пътни такси, като не са представени доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена сила на този доклад.

По изложените съображения настоящият състав приема, че с ЕФ законосъобразно е

ангажирана отговорността на „Толев-транспорт“ ЕООД. Като е достигнал до различен извод, районният съд е постановил решение в нарушение на материалния закон, поради което същото следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 във вр. с чл.221, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3789 от 08.08.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 7387/2023 г. от Софийския районен съд, 129-и състав, и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш № [ЕГН]/31.03.2021 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.